

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 474/2019-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. novembra 2019 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 CoZm 27/2012 z 31. mája 2013 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého rozhodnutia a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) bola 29. apríla 2019 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 CoZm 27/12 z 31. mája 2013 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Ústavná sťažnosť sťažovateľa je vedená pod sp. zn. Rvp 763/2019 a v súlade s čl. X bodu 5 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 (ďalej len „rozvrh práce“) bola náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelená 17. októbra 2019 sudcovi spravodajcovi Rastislavovi Kaššákovi.

3. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že napadnutým uznesením bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) č. k. 2 Zm 93/05-241 z 11. mája 2012, ktorým okresný súd nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a zastavil konanie o návrhu sťažovateľa na ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Napadnutým uznesením zároveň krajský súd uložil sťažovateľovi poriadkovú pokutu 200 € za dehonestujúce a hrubo urážlivé tvrdenia na adresu zákonnej sudkyne.

4. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že sudkyňa krajského súdu rozhodujúca v jeho veci porušuje dohovor. Tvrdí, že napadnuté uznesenie (pri ktorom však uvádza dátum 31. mája 2016) mu nikdy nebolo doručené, čím mu bola odňatá možnosť podať proti nemu dovolanie. Sťažovateľ je presvedčený, že sudkyňa krajského súdu je voči nemu zaujatá. Ďalej tvrdí, že justičná pokladnica postupuje nezákonne.

5. Sťažovateľ na základe uvedeného navrhuje, aby ústavný súd „*opätovne prešetril*“ jeho prípad, keďže boli porušené jeho práva.

II.

Relevantná právna úprava

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

10. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov

zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

12. Ústavný súd, odhliadnuc od viacerých formálnych nedostatkov sťažovateľovej ústavnej sťažnosti (absencia dátumu narodenia sťažovateľa, petitu ústavnej sťažnosti, ako aj preukázania právneho zastúpenia sťažovateľa), konštatuje, že ústavná sťažnosť smerujúca proti napadnutému uzneseniu, vydanému 31. mája 2013, je podaná oneskorene.

13. Jednou z obligatórnych podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote stanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04). Z uvedeného je zrejmé, že ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv a slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

14. Z kópie napadnutého uznesenia, ktorú sťažovateľ pripojil k ústavnej sťažnosti, vyplýva, že napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30. júla 2013 a vykonateľnosť 3. augusta 2013. Zo zistenia ústavného súdu je zrejmé, že napadnuté uznesenie bolo sťažovateľovi účinne doručené 30. júla 2013, čo vyplýva z kópie poštovej doručenky. Ústavná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 29. apríla 2019 (viac ako po piatich rokoch od nadobudnutia právoplatnosti napadnutého uznesenia), teda po uplynutí zákonnej

dvojmesačnej lehoty od nadobudnutia právoplatnosti napadnutého uznesenia (§ 124 zákona o ústavnom súde).

15. Ústavný súd dodáva, že sťažovateľ k podanej sťažnosti nepriložil splnomocnenie udelené kvalifikovanému právnenému zástupcovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pričom o ustanovenie právneho zástupcu v zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nepožiadala. Ústavný súd však sťažovateľa na odstránenie uvedeného nedostatku sťažnosti nevyzýval z dôvodu, že sťažnosť bola ústavným súdom posúdená ako oneskorene podaná, a teda by išlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

16. Na základe uvedeného ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde odmietol ústavnú sťažnosť ako oneskorene podanú.

17. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti sa ústavný súd už nezaoberal opodstatnenosťou námietok v nej obsiahnutých.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2019

Jana Baricová
predsedníčka senátu